

Θερμές ευχές
για τον καινούριο χρόνο
2008

Με υγεία
και πολύ κινηματογράφο...

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Κινηματογραφικής Λέσχης Πάτρας

Ιανουάριος 2008

Β΄ ΚΥΚΛΟΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ ΣΤΟ ΠΑΝΘΕΟΝ

Σύγχρονος βρεττανικός κινηματογράφος

16/1/2008 Control Άντον Κόρμπιν

23/1/2008 Το ημερολόγιο ενός ρομαντικού ηδονοβλεψία Ντέιβιντ Μακένζι

Επιτέλους θα τις δούμε πάλι

30/1/2008 Το ταμπούρλο Φόλκερ Σλέντορφ

6/2/2008 Το διάφανο δέρμα Φίλιπ Ρίντλεϊ

Κατοχή και κινηματογράφος

13/2/2008 Ένα τραγούδι για τον Αργύρη Στέφαν Χάουπτ

20/2/2008 Το ξυπόλυτο τάγμα Γκρέγκ Τάλλας

Βραβεία στις Κάννες

27/2/2008 Το βιολί Φρανσίσκο Βάργκας

5/3/2008 Paranoid Park Γκας Βαν Σαντ

12/3/2008 Η άκρη του ουρανού Φατίχ Ακίν

Ράινερ Βέρνερ Φασμπίντερ

19/3/2008 Η χρονιά με τα 13 φεγγάρια Ρ. Β. Φασμπίντερ

26/3/2008 Η γυναίκα του σταθμάρχη Ρ. Β. Φασμπίντερ

2/4/2008 Ο έμπορος των 4 εποχών Ρ. Β. Φασμπίντερ

Νικίτα Μιχάλκοφ

9/4/2008 Μερικές μέρες από τη ζωή του Ομπλόμωφ Ν. Μιχάλκοφ

16/4/2008 Σκλάβο της αγάπης Ν. Μιχάλκοφ

ΤΟ ΤΑΜΠΟΥΡΛΟ - DIE BLECHTROMMEL

Σκηνοθεσία: Φόλκερ Σλέντορφ

Σενάριο: Φόλκερ Σλέντορφ, Ζαν-Κλωντ Καρριέρ, Φραντς Ζάιτς, Γκύντερ Γκρας από μυθ. Γκύντερ Γκρας

Ηθοποιοί: Νταβίντ Μπένετ, Άντζελα Βίνκλερ, Μάριο Αντόρφ, Ντανιέλ Ολμπρίσκι, Σαρλ Αζναβούρ, Χάιντς Μπένετ, Αντρέα Φερεόλ

Μουσική: Μωρίς Ζαρ

Χώρα: Γερμανία (Έγχρωμο)

Διάρκεια: 142'

Διακρίσεις: - Χρυσός Φοίνικας στο Φεστιβάλ Καννών 1979
- Όσκαρ καλύτερης ξένης ταινίας
- Συνολικά 24 Βραβεία

Πρώτη προβολή: Ώρα 7.45 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: Ώρα 10.30 μ.μ.

Το Ταμπούρλο τιμήθηκε με το Όσκαρ Καλύτερης ξένης ταινίας, μοιράστηκε με την "Αποκάλυψη τώρα" το Χρυσό Φοίνικα στις Κάννες και θεωρείται μια από τις ταινίες που σημάδεψαν τη δεκαετία του '70.

Το αλληγορικό βιβλίο του Γκύντερ Γκρας "Το

ταμπούρλο" θεωρείται ένα από τα πιο δύσκολα κι απρόσιτα για να μεταφερθούν στην οθόνη. Κι όμως ο Φόλκερ Σλέντορφ τόλμησε να το κάνει, με τη βοήθεια του σεναριογράφου Ζαν - Κλωντ Καρριέρ, που τόνισε ακόμα περισσότερο τα σουρεαλιστικά στοιχεία του βιβλίου. Το αποτέλεσμα είναι ένα περίεργα γοητευτικό έργο, που θα μπορούσαμε να χαρακτηρίσουμε παραμύθι για μεγάλους και που μας προτρέπει να ξαναδιαβάσουμε τη Γερμανική ιστορία από το 1924 μέχρι το 1945.

Όπως λέει ο Ζαν-Κλωντ Καρριέρ το "Ταμπούρλο" "είναι πριν απ' όλα μια ρεαλιστική ταινία, που καταγράφει λεπτομερέστατα τη ζωή της μικροαστικής τάξης του Ντάντζιγκ" θυμίζουμε ότι αυτή η πόλη είναι το σημερινό Γκντάνσκ κι ότι στα 1924 συγκατοικούσαν ειρηνικά οι τρεις κοινότητες των Πολωνών, των Γερμανών και των Εβραίων. Ένα χρόνο λοιπόν μετά το αποτυχημένο πραξικόπημα του Χίτλερ γεννιέται στο Ντάντζιγκ ο Όσκαρ, ένα παιδί με πρόωγη ανάπτυξη και ιδιαίτερα χαρίσματα. Γιος ενός μπακάλη γερμανικής καταγωγής, είναι πολύ πιθανόν να έχει για πραγματικό του πατέρα τον "ξάδερφο" της μητέρας του, που είναι Πολωνός. Ο Όσκαρ, μπροστά στα σύννεφα που συσσωρεύονται στο μέλλον της πατρίδας του και σ' ένδειξη διαμαρτυρίας για την υποκρισία του περιβάλλοντός του και τον παραλογισμό του κόσμου των μεγάλων, αρνείται

στα τρία χρόνια του να μεγαλώσει άλλο! Θα μείνει ένα παιδί - θαύμα - τέρας, ένας μάρτυρας της εποχής του, που θα δει την άνοδο του ναζισμού, την επίθεση στις χώρες της Ευρώπης, την προσάρτηση του Ντάντζιγκ στη Γερμανία, το πογκρόμ κατά της πολωνικής κοινότητας, το θάνατο των δυο πατέρων του, την εισβολή των Ρώσων, την πτώση του Γ' Ράιχ. Μένοντας μόνος ο Όσκαρ αποφασίζει τελικά ότι ήλθε η ώρα να μεγαλώσει.

Η περίπτωση του Όσκαρ μπορεί να ειπωθεί κάτω από πολλαπλές συμβολικές οπτικές: ο Όσκαρ αρνείται να συμμετάσχει στον παραλογισμό του κόσμου των μεγάλων απ' το 1927 μέχρι το 1945, δηλαδή την περίοδο της ανάπτυξης του ναζιστικού κινήματος μέχρι το τέλος του Β' Παγκόσμιου Πολέμου. Τα τρία πρώτα χρόνια της γέννησής του (1924 - 1927) συμπίπτουν με την καλύτερη περίοδο της Γερμανικής Δημοκρατίας, που δυστυχώς δεν μπόρεσε να αντιμετωπίσει το ναζιστικό τέρας. Ο Όσκαρ γίνεται λοιπόν ένας αμφισβητίας της εποχής του, έστω κι αν το παθητικό παράδειγμά του δε βοηθά στην ανατροπή της ροής της Ιστορίας. "Για μένα ο Όσκαρ συμβολίζει την άρνηση και τη διαμαρτυρία" λέει ο Σλέντορφ. Δύο καταστάσεις που ο μικρός ήρωας εκφράζει όχι μέσω της γλώσσας του, αλλά καθαρά σωματικά: άρνηση του σώματός του να μεγαλώσει, σπάσιμο των γυαλιών όταν τσιρίζει, χαρακτηριστικοί χτύποι του ταμπούρλου που δίνουν το ρυθμό στα μικρά και μεγάλα γεγονότα της ζωής του. Το ταμπούρλο (δωρό που του έδωσαν την τραγική μέρα του ατυχήματός του, ύστερα από το οποίο σταμάτησε η ανάπτυξή του), αποτελεί το πραγματικό γλωσσικό εργαλείο του Όσκαρ, μέσα απ' το οποίο εκφράζει τα συναισθήματά του και την αντίθεσή του (όπως στη χαρακτηριστική σκηνή που διαταράσσει την τάξη μιας στρατιωτικής παρέλασης, χτυπώντας σε διαφορετικούς τόνους το ταμπούρλο του).

Ο Σλέντορφ δεν ξεφεύγει από τις παγίδες μιας υπερβολικά συμβολικής γραφής κι ορισμένα πράγματα στο "Ταμπούρλο" ενοχλούν με τον απλοϊκό συμβολισμό τους. Κατάφερε όμως να δώσει την ψυχοσύνθεση μιας εποχής και κυρίως να κάνει πιστευτή τη φυσιογνωμία του Όσκαρ, που παρά τα παιδικά χαρακτηριστικά του εξελίσσεται σε κανονικό έφηβο κι έχει μάλιστα έντονη σεξουαλική ζωή. Στον αντίστοιχο ρόλο, ο δωδεκάχρονος γιος του ηθοποιού Χάιντς Μπένετ δίνει μια αξέχαστη ερ-

μηνεία, καταφέροντας να εκφράσει την αλλόκοτη ψυχολογία ενός παιδιού - ενήλικα. Τη σκηνογραφική επιμέλεια της ταινίας είχε ο Νίκος Περράκης ενώ τη μουσική έγραψε ο Μωρίς Ζαρ.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΡΑΦΑΗΛΙΔΗΣ

ΦΟΛΚΕΡ ΣΛΕΝΤΟΡΦ

Γεννήθηκε στο Βισμπάντεν το 1939. Σπούδασε στο Παρίσι κινηματογράφο και ήταν για ένα διάστημα βοηθός των Μελβίλ, Ρενάι και Λ. Μαλ. Μετά την πρώτη μικρού μήκους ταινία του που είχε για θέμα τον πόλεμο της Αλγερίας, επιστρέφει στην πατρίδα του, όπου χάρις στην επιτυχία των πρώτων ταινιών του συμμετέχει καθοριστικά στην αναγέννηση του γερμανικού κινηματογράφου.

Ο Σλέντορφ εμφανίζεται σαν ένα από τους πολιτικοποιημένους σκηνοθέτες της γενιάς του, που κατήγγειλε επανειλημμένα τη φασιστικοποίηση της δημόσιας ζωής στη σημερινή Γερμανία. Μαζί με τη γυναίκα του Φον Τρόττα υπογράφει τη "Χαμένη τιμή της Καταρίνα Μπλουμ" που είχε τεράστια εμπορική επιτυχία, ενώ πήρε μέρος σε πολλές συλλογικές ταινίες αγωνιστικού περιεχομένου. Παρά το γεγονός ότι γύρισε το "Ταμπούρλο" μια από τις μεγαλύτερες επιτυχίες του γερμανικού σινεμά, αναγκάστηκε συχνά να στραφεί στην τηλεόραση εξαιτίας της κρίσης που διέρχεται το σινεμά στη χώρα του. Τα τελευταία χρόνια βρίσκεται στην Αμερική όπου γύρισε δύο τηλεοπτικές ταινίες, όχι αντάξιες των γερμανικών παραγωγών, του.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

Ο νεαρός Τέρλες (1966), Mord and Totschlag, Mia περιέργη στιγμή (1967), Μίκαελ Κόλχας, ο επαναστάτης (1969), Ο ξαφνικός πλούτος των κατοίκων του Κόμπαχ (1970), Strohfeuer, Η ηθική της Ρουθ Χάλμπας (1972), Η χαμένη τιμή της Καταρίνα Μπλουμ (συν. σκην. Μάργκαρετ Φον Τρόττα, 1975), Η χαριστική βολή (1976), συμμετέχει στο Η Γερμανία το φθινόπωρο (1978), Το ταμπούρλο (1979), συμμετέχει στον Υποψήφιο Καγκελλάριο (1980), Κατάσταση εμφυλίου πολέμου (1981), συμμετέχει στο Πυρηνικό ολοκαύτωμα, Ένας έρωτας του Σουάν (1983), Ο θάνατος του εμποράκου (1985), Παράνομη συγκέντρωση (1987) The Handmaid's Tale (1990), Voyager (1991), The Michael Nyman Songbook (1992), The Orge (1996), Palmetto (1998), Legend of Rita (2000), Ten minutes Older: The Cello (2002), The Ninth Day (2004), Strike (2006), Ulzhan (2007).

